

kasse? Det var netop det, jeg sagde før: Landmandsbanken i sin nuværende Skikkelse er selvfølgelig særdeles vel i Stand til at bedømme, hvad der bør afvikles, likvideres, og det skal den gøre. Det vil være den naturligste og for Staten billigste Fremgangsmaade at lade den fortsætte det Likvidationsarbejde, som unægtelig paa enkelte Omraader er i Gang. Det er klart. Men det er ikke det, man tilsigter. Det, den højtærede Minister tilsigter med sit Forslag, er at lægge mere end det, der er under Likvidation, over i Afviklingskassen, at tage — jeg ved ikke, efter hvilke Regler — en Del af Aktivmassen og lægge den i Afviklingskassen, hvorved denne Aktivmasse vil være dødsdømt. Det er noget ganske andet end den Afvikling eller Likvidation, der foreligger med Hensyn til visse Engagementer.

Saa sagde det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen, at en endelig Ordning var nødvendig. Ja, det tror vi vel sagtens alle sammen. Jeg har i hvert Fald aldrig tilkendegivet den modsatte Opfattelse. Før eller senere er en Ordning naturligvis nødvendig af dette Forhold. Men det ærede Medlem vil vel ikke paastaa, at vi kommer den endelige Ordning et Skridt nærmere ved det Lovforslag, der foreligger. Hvis det ærede Medlem vil paastaa det, skylder han Bevis for Paastandens Rigtighed. Den højtærede Minister har lige saa lidt som Ordføreren for Venstre leveret Skygge af Bevis for Nødvendigheden af dette Lovforslag.

Det ærede Medlem siger, at man kommer her og tilbyder Rigsdagen at være med, og det bliver ikke paaskønnet. Nej, Venstre har det slemt her i Verden, meget slemt. Dets gode Hensigter bliver næsten aldrig paaskønnet, heller ikke denne Gang. Her kommer de og forlanger, at Rigsdagen paa Forhaand uden at have haft Lejlighed til nogen Art af Undersøgelse, skal fraskrive sig Retten til bestemte Ting og binde sig til en bestemt Ordning ud i Fremtiden og binde sig til at betale, hvad nogle andre kommer og siger, det en Gang koster. Det vil Rigsdagen ikke paaskønne. Tænk, den kan virkelig faa det saa godt, at den ikke behøver selv at gøre sig Ulejlighed med at udregne, hvad den skal betale. Man vil vælge to Medborgere til at besørge den Undersøgelse og Udregning; saa kan Rigsdagen til sin Tid betale de nødvendige 130 Millioner Krus!

Det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen gjorde nogle Bemærkninger om Venstres

Ordfører i Oktober og sagde, at han ikke havde brugt stærke Ord. Det kommer an paa, hvordan man opfatter det. Jeg indrømmer, at den højtærede Finansminister har en smuk og vennesæl Maade at udtrykke sig paa, at han, naar han udtrykker stærke Ord, maaske gør det anderledes end jeg; det er højst sandsynligt. Desuagtet var der for mig ingen Tvivl om baade Alvoren og Styrken i hans Krav om, at Ordningen af Landmandsbanken ikke maatte være for langt borte. Det vilde, som jeg opfattede det, sige, at vi i Løbet af en 14 Dages Tid havde at være der med den. Jeg tror, at det ikke stemmer med den nuværende Ministeriums Hastighedsbegreber. Hurtigst muligt, det er et halvt Aar. Men jeg mente altsaa at kende den højtærede Finansminister og hans Udtryksform og sluttede deraf, at han nu havde tabt Taalmodigheden med Hensyn til at vente paa Landmandsbankordningen. Det var der heller ingen Tvivl om. Saavel den Udtalelse, som det ærede Medlem citerede noget af, som andre Udtalelser, der foreligger, bærer i høj Grad Vidnesbyrd derom.

Naar nu den højtærede Minister ogsaa i Dag siger, at denne Sag rummer saa mange Vanskeligheder, er jeg, som jeg før har fremhævet, slet ikke blind derfor. Den højtærede Minister har fuldkommen Ret i, at jeg særdeles vel forstaaer denne Sags store Omfang og de mange Vanskeligheder, der knytter sig til den. Men det burde Venstre ogsaa have søgt at sætte sig ind i, den Gang de lod det ærede Medlem, den nuværende Finansminister, optræde med det stærke Krav om nu inden alt for længe at faa en Ordning af Landmandsbanken. Det burde de have husket den Gang. Det burde de ved Valget i November—December Maaned have instrueret deres Valgkandidater om, der rundt omkring i Landet stod og regalerede os andre med Skældord, fordi vi ikke havde ordnet Landmandsbankens Af-færer endnu. De burde have indskærpet dem lidt Maadehold i Agitationen frem for det Demagogi, som i saa høj Grad kom til Orde.

Nu er det jo bagefter. Nu kan den højtærede Handelsminister jo godt staa og appellere til mig og mit Kendskab til Sagen og min Støtte til at bibringe andre Forstaaelsen af det store Omfang, Sagen har, og hvor vigtig og vanskelig den er. Den højtærede Minister har fuldkommen Ret. Det er en stor og vanskelig Sag. Venstre har Æren for at have ført os ind i den Sag. Venstre har ikke undset sig for at forlange den ordnet